

Протокол

№

гр. София, 21.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 21.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12385** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 14.00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Ц. И. П. – редовно уведомена, явява се лично и се представлява от адв. Г. Ч., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ - М. – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. Х., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ Л. Н. – редовно уведомена, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ д-р А. – редовно уведомен, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА доклад от проведена среща на 20.12.2021 г. във Фондация „А.“.

ДОКЛАДВА писмени допълнителни доказателства от жалбоподателката относно инцидента с Н. Г., постъпили на 20.12.2021 г.

ДОКЛАДВА становище от детски център за застъпничество и подкрепа „Зона ЗаКрила“ към Фондация „Асоциация А.“ – [населено място], постъпило на 21.12.2021 г.

СЪДЪТ запознава страните с доклада на психолог А..

ДОКЛАДВА предоставен видео запис на външен носител – флаш памет от изслушването на детето А. Ц. И., проведено на 20.12.2021 г., постъпило на 21.12.2021 г.

В залата се въвежда свидетелят.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представен документа за постоянно пребиваване:

Д-р М. А. Х.– гражданин на С., документ за постоянно пребиваване в България №[ЕИК].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

СВИДЕТЕЛЯТ: Гражданин съм на С.. Разбирам български език.

СЪДЪТ: Спомняте ли си за подаден сигнал на 30.11.2021 г., в детска градина в ж.к. „М.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да. Спомням си за този случай.

СЪДЪТ: Какво установихте, когато отидохте и в какво състояние беше детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Доколкото си спомням, това дете беше много умно и разсъждаваше като големите хора. С. много мил за мен. Приказвахме си с него. Имаш драскотини по ръцете от насилие, което може да бъдат причинени от нокът или нещо друго. Имаше една рана на главата, в челото.

СЪДЪТ предявява на свидетеля документа от прегледа. /лист от делото/

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, аз написах този документ. Повърхностна рана на главата.

СЪДЪТ: Колко повърхностна беше раната и според Вас от какво може да бъде причинена?

СВИДЕТЕЛЯТ: Може от някакъв предмет, но случая не беше спешен, не беше за шиене.

СЪДЪТ: Беше ли обработена раната?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, разбира се.

СЪДЪТ: Колко голяма беше раната?

СВИДЕТЕЛЯТ: Около 3 см. Аз бях с един парамедик с мене. Ние обработихме раната.

СЪДЪТ: А кървеше ли раната?

СВИДЕТЕЛЯТ: Малко, но детето беше адекватно, разсъждаваше и затова не го водихме някъде. Беше много ориентиран.

СЪДЪТ: Според Вас от какво е причинена тази рана?

СВИДЕТЕЛЯТ: Най-вероятно одраскване с твърд предмет.

СЪДЪТ: Вие как обработихте раната?

СВИДЕТЕЛЯТ: С кислородна вода.

СЪДЪТ: В окосмената част на главата лепенката задържахте ли се добре?

СВИДЕТЕЛЯТ: Временно – да. Съвсем повърхностна беше раната.

СЪДЪТ: Когато отидохте, детето изпитваше ли болка?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Играеше си детето. В., усмихнат, играеше си детето. Беше контактно, весело и много активен.

СЪДЪТ: Нямам повече въпроси.

АДВ. Ч.: Смятате ли, че тази рана на главата е опасна за живота и здравето на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: В никакъв случай, не. Раната не е опасна, дори ако не се потърси лекарска помощ.

АДВ. Ч.: Смятате ли, че тази рана може да предизвика сериозни увреждания на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Не може.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Той спомена ли нещо за рождения си ден тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Той каза, че майката го е ударила, което в последствие разбрахме, че тя е небиологична майка, и го е ударила.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Как разбрахте?

СВИДЕТЕЛЯТ: Той каза. Това са неговите думи.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Как нарече неговата небиологична майка?

СВИДЕТЕЛЯТ: Майка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: От кого разбрахте, че е осиновено? От детето ли?

СВИДЕТЕЛЯТ: От персонала.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Помните ли кой от персонала?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не ги познавам.

ЮРК. Х.: Установихте ли синини по крайниците на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Синини по ръцете имаше и одраскване по двете ръце.

ЮРК. Х.: Според Вас преди колко време са се образували тези синини?

СВИДЕТЕЛЯТ: Одраскването беше скоро, а синините от 1-2 дена. Синините бяха и на двете ръце на предмишниците.

ЮРК. Х.: Нямам повече въпроси.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

В залата се въвежда свидетелят.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Л. И. Н. – л.к. ххххх/хх.хх.хххх г., ЕГН [ЕГН].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

СЪДЪТ: Вие ли сте възпитател и преподавател на А. И.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

СЪДЪТ: В коя група.

СВИДЕТЕЛЯТ: 3б.

СЪДЪТ: Кога е постъпил в детската градина?

СВИДЕТЕЛЯТ: От 21 септември е в нашата група.

СЪДЪТ: Имате ли информация за неговите специфични потребности?

СВИДЕТЕЛЯТ: Имаме, запознали сме. Те се изразяват в това, че според епикризата има затруднения в експресивната реч на детето. Поведенчески е по-активен. Това е според епикризата на психиатъра.

СЪДЪТ: Знаете ли за поведенчески реакции като напикаване в някаква ситуация. Уведомени ли сте за такива проблеми? Имало ли е такъв случай?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не сме уведомени за такива проблеми. Не съм знаела, че има проблеми с напикаването. Не съм уведомена.

СЪДЪТ: А за хранителни изисквания? Детето е с непоносимост към мзлечни

продукти, яйца и глутен. Бяхте ли уведомени да се спазва специална диета.

СВИДЕТЕЛЯТ: Бяхме уведомени. При нас не се храни, но майката носи храна за детето.

СЪДЪТ: В колко часа обичайно постъпва детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Идва закусил в 9 часа.

СЪДЪТ: На 30.11.2021 г. Вие ли приехте детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

СЪДЪТ: В колко часа?

СВИДЕТЕЛЯТ: Към 09.07ч.

СЪДЪТ: Бяхте ли уведомени за нещо, което да се е случило? Да му обърнете внимание.

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Единствено бяхме уведомени, че детето ще има рожден ден и майката ще донесе торта. Хартиена торта.

СЪДЪТ предявява на свидетелката снимка на детето / лист..... от делото – снимката на която детето е с шапка торта и балони/ .

СЪДЪТ: Тази снимка в детската градина ли е направена? От Вас ли е направена?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тази снимка е направена от мен и е качена във фейсбук страницата.

СЪДЪТ: Защо детето е с шапка на снимката?

СВИДЕТЕЛЯТ: Той е с шапка, защото имаше нараняване, имаше лепенка на главата и по молба на майката детето остана с шапка.

СЪДЪТ: Вие казахте, че когато майката Ви е предала детето, Ви е казала, че има само рожден ден и нищо друго.

СВИДЕТЕЛЯТ: При приемането на детето, майката ми предаде тортата и детето ми каза „имам лепенка на главата“.

СЪДЪТ: Детето ли Ви каза?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, детето. Първо заговори детето: „Имам лепенка“. Аз питам „Къде?“ Той ми отговори „На главата“. При което майката каза една фраза, при което аз не разбрах докрай, от рода на „Цепната му е главата“ – нещо от този род, защото бързо беше изказано и не чух. Попитах: „Цицина ли има?“. Майката ми каза: „Не ми се занимава сега. Сложила съм му лепенка, нека стои с шапка сега на главата.“ Аз казах „Добре“. Попитах с какво ще бъде извинено отсъствието в понеделник, майката каза с родителска бележка и с това приключи разговора. Влязохме вътре с тортата, съблякохме се и детето ми каза „Мама ме бие“. Влязохме в групата. Валеше сняг навън, шапката беше мокра от снежинките и реших, че трябва да се види какво е състоянието на раната на детето, оставих помощник възпитателката с децата и викнах медицинската сестра. Тя направи преглед и каза, че детето може да стои без шапка и оставихме шапката да съхне. През това време петното от кръв на лепенката се увеличи. Помолих помощник възпитателката да заведе и уведоми медицинската сестра и да го види. Оттам тя уведоми директорката. Ние си продължихме да си работим. Дойдоха с екип, прегледаха детето. Мисля, че през периода докато дойде екипът, видяхме че шапката е изсъхнала - ние празнувахме, тъй като имаше А. рожден ден и още едно детенце. Спазих молбата на майката детето да е с шапка, дойде и екипът с комисия от психолог, медицинска сестра, педагогически съветник. Те направиха оглед, даже се забелязаха, че има на китките синини.

СЪДЪТ: Забелязали ли сте и друг път синини по тялото на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

СЪДЪТ: Какво сте правили в този случай?

СВИДЕТЕЛЯТ: Ние сме питали детето откъде има тези синини. Още първия ден когато постъпи в детската градина имаше синина на бузата. То каза: „Аз вървях с мама, спях се, паднах и се ударих.“ После имаше синини на окото и тогава пак каза нещо от рода на „Паднах“... Това беше.

СЪДЪТ: Посещавал ли е свещеник детската градина?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не е посещавал. Имаме татко, който е свещеник. Родител свещеник.

СЪДЪТ: Кой е този родител свещеник?

СВИДЕТЕЛЯТ: На Г. Г..

СЪДЪТ: А г-н З. какъв е?

СВИДЕТЕЛЯТ: Г-н З. е педагогически съветник.

СЪДЪТ: Когато дойде някой родител да вземе неговото дете, може ли да контактува с другите деца?

СВИДЕТЕЛЯТ: Ако сме навън - да. Или в коридора, ако се засекат, също може.

СЪДЪТ: Родителят свещеник идва ли със свещеническите си дрехи?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не.

СЪДЪТ: Чувал и ли сте някой да казва на А., че той ще отиде да живее в друг дом или друга къща?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не.

СЪДЪТ: Детето посещава ли народни танци?

СВИДЕТЕЛЯТ: О. посещаване, но после то не пожела да посещава. То не желае.

СЪДЪТ: Вие разговаряхте ли с него защо не желае? Уведомихте ли родителите, че не желае?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

АДВ. Ч.: Какви са отношенията на детето с другите деца от групата? Да има агресия от негова страна? Когато някой му вземе някаква играчка, Ядосва ли се той?

СВИДЕТЕЛЯТ: Като всички деца се сърди, но и децата му се сърдят, ако той вземе на някого играчката.

АДВ. Ч.: Няма прояви на агресия? Само се сърди?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не, не се проявява агресия.

АДВ. Ч.: Когато забележите някакъв проблем с детето, предполагам, че правите опит да осъществите някакъв контакт с родителя. Казахте, че преди сте забелязали синини по тялото на детето, но сте го питали единствено него от какво са тези синини. Защо не осъществихте контакт с майката?

СВИДЕТЕЛЯТ: Първият ден, когато детето дойде със синини, забелязах го, но не го оглеждахме. Просто не сме попитали, защото имаше конфликт още първия ден с майката. Нито познаваме майката, нито познаваме детето. Тази конфликтна ситуация, която беше създадена, не допуска и нямаше възможност да се попитат такива неща. Друго нещо – майката обясни синината на окото с това, че то се самонаранява. Такива признаци, то да се самонаранява не сме забелязвали при него. То казва, че през нощта се самонаранява, така че няма как да видя.

АДВ. Ч.: Вие присъствахте ли на срещата, която се е провела в регионален център за подкрепа...?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Не съм присъствала.

АДВ. Ч.: Г-жа П. изразява ли, по-настойчива ли е при получаването на обратна връзка по отношение на детето? Или е незаинтересована по отношение на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тя е заинтересована и сме и казвали, че ако има някакви въпроси и някакви желания спрямо детето, винаги сме готови да дадем отговор. Никога не сме и отказвали такъв отговор.

АДВ. Ч.: А тя свързвала ли се е с Вас?

СВИДЕТЕЛЯТ: По принцип тя ни избягва. Например: за храната я попитах и тя ме препрати към медицинската сестра. Каза: „Имате ли въпроси, към медицинската сестра.“

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Какво ме попитахте тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ: Може ли да яде тази храна? Може ли да му дадем хляб с масло? И Вие след това ми казахте, че ако имам някакви въпроси спрямо храната, да си питам медицинската сестра.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Дадохте ли му този ден хляб с масло?

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз няма да отговоря на този въпрос.

СЪДЪТ: Дадохте ли му хляб с масло?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тъй като майката разреши и обясни, че може – да. Но след това майката се отказа от нейните думи и отричаше всичко. Никога няма да си позволим нито аз, нито моите колеги да дадем на детето каквото и да е било. Майката, след този случай с г-жа П. много трудно се комуникира с нея.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: По принцип, когато оставям детето, обръща ли се той да казва „довиждане“?

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз го карам да Ви казва „Д.“.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Всеки път или само този път?

СВИДЕТЕЛЯТ: По принцип винаги казваме на децата да казват „довиждане“ на родителите.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Питам Ви конкретно за моето дете?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Когато влезна вътре, той как реагира на това, че как и други деца ще черпят в този ден? Той почерпи ли от това, което беше занесъл?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, разбира се. Процедираме по този начин: той си знае, че има рожден ден. Тортата се поставя на масата пред детето, което има рожден ден. После са раздават парчета от тортата на всички деца.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Той кой подред беше?

СВИДЕТЕЛЯТ: Беше втори.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Първо беше другият рожденик ли?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да. Първо беше другият рожденик. Имаше и именници. Единият от рожденниците беше и именник.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Как реагира от това, че има и други, които черпят?

СВИДЕТЕЛЯТ: Радва се. Те са деца. Те всички се радват.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: В доклада пише, че са го питали „Кой ти направи това?“. Кой го е питал?

СВИДЕТЕЛЯТ: Питали сме го – кой ти го направи това?

СЪДЪТ: Така ли задавате въпроса?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, питахме: „Кой ти направи това?“ То каза: „Мама.“

СЪДЪТ: Защо задавате въпроса по този начин? Така внушавате на детето да отговори, че някой нарочно му е направил нещо. Този въпрос предполага да се отговори, че някой друг конкретен човек му е направил нещо. Подходящо е да се пита „Как стана това“, а не „Кой ти направи това?“.

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, може би е наша грешка, не сме съобразили да попитаме правилно. Той в коридора ми каза: „мама ме бие“. Притеснението ми беше, защото раната е на главата. Отгоре на всичко тя продължи да си кърви.

АДВ. Ч.: Значи вие, той е дошъл към 09.10 ч. – тогава е доведен в детската градина. Успяли сте да направите снимка с шапката на главата му, вследствие сте видели, че шапката е мокра, свалили сте я, завели сте го при медицинската сестра... В колко часа констатирахте, че раната е продължила да кърви?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не беше така, както го казвате. Ние влязохме с детето, аз отидох да извикам медицинската сестра. Тя каза, че детето може да стои без шапка, аз го приех в групата, започнах ситуацията, след време се появи кървящо петно. Помолих помощник възпитателя да отиде, прегледаха го, тя пак се върна. Детето през цялото време отново е с марля. Рождените дни се празнуват след 10,30 ч... Аз съм помолила за втори път медицинската сестра някъде 20 минути след като съм поела детето. Шапката за един час е изсъхнала. Тя не беше толкова мокра, само от капчиците сняг. Сложихме шапката, за да нямаме конфликт с майката за снимката.

АДВ. Ч.: Тя изрично ли Ви забрани да свалите шапката?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тя каза: „Н. стои с шапката.“

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Кой свали шапката на детето за първи път?

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз и медицинската сестра.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Каква му беше реакцията? Какво му казахте?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да се прегледа детето. Медицинската сестра каза, че може да стои без шапка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: Вие двете заедно свалихте шапката?

СВИДЕТЕЛЯТ: Медицинската сестра свали шапката, за да може да прегледа детето. Погледна лепенката, но каза че детето може да стои без шапка.

ЮРК. Х.: Няколко пъти в показанията Ви цитиратхте детето, че той е казал „мама ме бие“. Как Ви каза: „мама ме бие“ или „мама ме би“?

СВИДЕТЕЛЯТ: Мама ме бие. Продължително...

ЮРК. Х.: Друг път споделял ли е нещо такова? Не дали сте го виждали със синини, а дали той е споделял същото нещо в друг случай „мама ме би“?

СВИДЕТЕЛЯТ: За биене - не знам, но казва, че мама ми се кара.

СЪДЪТ: Вие ли се работили в кризисен център?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не.

СЪДЪТ: Знаете ли някой от персонала в детската градина да е работил в кризисен център за деца.

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Аз съм от скоро, не зная.

СЪДЪТ: Вие ли говорихте с директорката и представихте случката преди тя да се обади с ДСП-М.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз.

СЪДЪТ: Откъде директорката, която е подала устния сигнал, е разбрала кой какво е казал?

СВИДЕТЕЛЯТ: На нея сигнализира медицинската сестра, тъй като директорката беше в отпуски. Тя незабавно се яви в детската градина да види какъв е случай.

СЪДЪТ: Ще Ви покажа един формуляр, който е попълван очевидно при постъпването на детето в детската градина и очевидно го изисквате от родителите, когато се приема детето. С това запозната ли сте?

СЪДЪТ предявява на свидетеля документа на листот делото- намери го, един формуляр, бланка, попълнена на ръка – пише IIIб група А. Ц. И., за нервна система, алергии, очни заболявания майката е писала че се напикава и си прави синини на окото

СВИДЕТЕЛЯТ: По принцип такива формуляри ги дава медицинската сестра, но специално с това не съм запозната. Само мога да предполагам, че идва от медицинската сестра при приемането на детето в детската градина.

СЪДЪТ: Значи, това се оставя при медицинската сестра и тя не Ви е информира?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не, информира ни. Това в последствие го разбрах, че си прави сам синини.

СЪДЪТ прекъсва изслушването на свидетелката. Същата остава в залата за изслушване на следващите доказателства.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване на представените от жалбоподателката записи изслушването, на които беше отложено от миналото съдебно заседание. Тези записи са направени от телефона на жалбоподателката и са свалени на диск.

Диск 009

Майката: от седмо районно, по принцип Вие трябва да ми звъннете, нали така? А Вие не трябва ли да ми звъннете, госпожо? Няма ли някакви ангажименти по време на

ДГ : Имаме госпожо, изчакайте малко.

Майката: Какво да изчакам? Кажете не трябваше ли да ми звъннете?

ДГ: Нали са ви казали

Майката: Трябваше да ми звъннете. Въпрос, питам

ДГ: Това е майката

Майката: А Вие сте?

ДГ/шум не се разбира нищо/

Майката: Добре аз звънях сутринта два пъти и два пъти ми казахте

Представител от детската градина: Вие направо може да отидете в отдела, вече ще проведем разговор

Майката: Аз мога да отида в отдела, но немога. Два пъти казах защо не мога

ДГ - Щом не можете, ще Ви поемеме

Майката:Добре, бихте ли ми казали, все пак какво направиха хората от спешна помощ? Директорката може да излезе или Вие да ми кажете?

ДГ – И. и моля излезте отвън.

Майката:Аз ще изчакам, просто искам да знам какво са казали ; А. чакайте малко, чие дете е това? Мога ли да питам какво са направили от спешна помощ или не мога да питам?

ДГ – Детето е било с рана на главата

Майката:С рана на главата – да! От сутринта – да. И може ли да ми каже някой Моля Ви се кажете ми какво са казали от медицинския екип.

ДГ - Може ли да изчакате отвън.

Майката:Не.

ДГ – Как така НЕ?

Майката:Защото чакам Добре, може ли медицинската сестра да ми каже? Вие сте отговорно лице

МС – Детето е било с рана на главата имало е и кръв.....

Майката:А какво са казали хората от спешна помощ

МС – Оказана е първа помощ на детето и толкова. Превързана е главичката, почистена, дезинфекцирана

ДГ - От какво е тази рана на главата?

Майката:Сутринта говорих два пъти на телефона, моля ви се, говорете си с колегите.

ДГ - От какво е тази рана на главата?

Майката:От миенето под душа, то беше голям „struggle“ /борба/..... ; Добре можехте ли да ми кажете, да ми звъннете?

ДГ -

МС – А Вие защо, майче, като го доведохте не казахте – така, така , така, така.

Майката:Защото се случи точно преди да излезнем

ДГ – И сте казали ли детето да седи с шапка?

Майката: Да, защото съм му сложила това на главата, какво друго

мога да направя?

ДГ – А. как ще седи с шапка, пипам шапката, тя мокра. Как ще оставя детето с мокра шапка от снега на главата.

Майката:От снега, от какъв сняг?

ДГ – Докато говорихте, мокра му беше шапката. От какво му беше мокра

Майката:От там до тука не е валил сутринта сняг... Какво казаха медицинския екип?

ДГ –Значи аз не съм лицето, на което

Майката:А. кой да питам, кажете ми?

ДГ – Който трябва ще ви каже, госпожо.

Майката:.....от седмо районно са ми звъннали

ДГ – Който трябва ще ви каже, госпожо. Няма страшно, не е за шиене.

Майката:А какво са му сложили, какво са направили, аз не знам, казвам ви, ето питам, по дяволите питам, случи се точно преди да излезнем, не знам какво да правя и питам.

Представител на 7 РПУ – Спокойно, искам да се успокоите, има някакъв проблем от седмо районно, М. се казвам.

Майката – Вие сте от седмо районно, добре.

Представител на 7 РПУ – С колеги сме тук, искам да видим, имало проблем с детенцето, така че когато вече сме наясно какво става, ще Ви информираме. Ако искате

Майката – Но те от седмо районно ми казаха да дойда, аз това не го разбирам, защо от училището не ми казват?

Представител на 7 РПУ - Ще изясним нещата, спокойно. Преценено, е че трябва да дойдем от 7 РПУ.

Майката:Не, не, не това, че трябва да дойдете, че трябва да Ви извикат, нямам против това. Въпросът е защо не ми звъннаха?

ДГ – Защото така е протокола, така е редно, в тази ситуация така е реагирано, затова вие се успокойте.

Майката – Добредо кога горе долу

Представител на 7 РПУ -Ти на работа ли ще си?

Майката – сега съм на работа, за пореден път няма да мога да си свърша работата, но следобед трябва да ходя в съда и ако не отида като свидетел, от Вас ще поискат да ме заведете. Затова ми се иска Б..

ДГ – Госпожо М. само за момент

Майката – С директорката говорихте ли, някой от писмата, които съм и изпратила с нещата, които казват на детето, показва ли ви ги

или не?

Представител на 7 РПУ - Вие знаете, че ние имаме работа с вас от преди, позната, така че ще проведем разговори и с директорката

Майката – Естествено, че съм позната, детето е осиновено.

ДГ - Социални услуги сте ползвали /шум нищо не се разбира, говорят неразбираемо много хора/

Майката - А. къде е?

ДГ - /Шум нищо не се разбира/

Майката : А какво правят вътре с детето в момента?

ДГ- Спокойно, психоложката е вътре, рисува си детето, спокойно.

Много умно дете имате

Майката : Точно така... А при психоложката, тази която е от детската градина, така ли?

ДГ - аха

Майката : А при нея ли трябва да бъде или не

ДГ - Тази е вътре и Б.

Майката : Кой беше Б.? А. ... този, който ми съска на мен, добре... Мен ме притеснява, че той човек е вътре

ДГ – Вътре е и психоложката Тука го превързваха, тука го правиха детето

Майката: А сега ли стана всичко това, или сега ли ги викнахте там от бърза помощ или... Аз в 9:00 часа съм Ви го оставила сега колко е десет и половина минава - единадесет.

ДГ Първо като му магнах шапката да изсъхне, нали да не седи с мократа шапка на главата и тогава видяхме, Вие нищо не сте казали, казали сте само да седи с шапката.

Майката – Защото има рана, да

ДГ - Е как ще седи с шапката на двайсет и кусур градуса?

Майката – Откъде да знам, госпожо не съм за двайсет и кусур градуса, не знам дали е така.

ДГ - Е колко е? Нали имаме термометри в стаите

Майката – Добре

ДГ - Как ще седи с шапка детето?!

Майката – Не знам

Майката – А къде ви е охраната?

Пауза...шум...

Може ли да ми кажете какво се случва.... Подминават ме

ДГ – извършен е цялостен преглед на детето

Пауза ... Шум...

Този диск е от идването на жалбоподателката в детската градина след като са я уведомили от 07 РПУ. Жалбоподателката иска информация за това, какво е било становището на лекаря от Бърза помощ и как е обработена раната на главата. Отговаря и се, че раната е обработена, дезинфекцирана и главичката е превързана. Жалбоподателката съобщава, че раната е от миенето под душа, където е имало голям „страгъл“ – борба.

Диск 002

Майката: Защо?

Детето: Щото не искаше да ми кажеш ... да ми дадеш една книжка. Ние се караме.

Майката: Това не е каране.

Детето: Какво е ?

Майката: За това, че аз не исках да ти прочета една приказка, ти тръгна да ме удушаваш, така ли?

Детето: Да

Майката: Това смяташ ли, че е правилно?

Детето: Не. Не знам защо.

Диск-004

Майката: Я кажи пак?

Детето:, че не съм записан.

Майката: На какво не си записан?

Детето: За народни танци.

Майката: И така не си участвал, така ли, цял месец?

Детето: Да ти ме записа, а тя, тя не видя, че съм записан.

Майката: Участвал ли си в народните танци или не?

Детето: Не.

Майката: Добре.

Диск 005

Майката: Така ли?

Детето: Да. И ... събудихме децата, а пък аз не спях.

Майката: И ги будиш децата.

Детето: Да ..станах четири часа.

Чува са само шум ...

Детето: Дадох листа, за подарък на нея, за рожден ден.
Майката: А другите деца имат ли ... ?
Детето: Не, те не са болни. Само Е. е болна.
Майката: Само Е.?
Детето: Да. Моята приятелка само е болна. Е. се казва.
Майката: Да.
Детето: И е болна. И аз я лекувам. ...
Майката: Други деца нямат ли сополи. Вие като тичате сигурно имате сополи?
Детето: А
Майката: Като тичате сигурно имате сополи?
Детето: .. Не тичаме.
Майката: А другите деца нямат сополи?
Детето: Да.
Майката: Никой не им бърше сополите?
Детето: Да .. шум .. сами си ги бършат.
Майката: Сами си ги бършат, ама имат сополи. Така ли?
Детето: Да.
Майката: А на тях леля З. казва ли им да си стоят в къщи?
Детето: Не.
Майката: Не им казва?
Детето: Щото не са болни.
Майката: Ти болен ли си?
Детето: Не.
Майката: Ми и ти не си болен. Тя защо ти казва?
Детето: Знае колко
Майката: Знае какво?
Шум.....

Диск 008

Майката: Какво значи да те ограбват?
Детето: Ограбва, означава да ме взимат.
Майката: Къде да те взимат?
Детето: В .. къща. Такива са вариантите. Или да те даде в .. къща или
Майката: Каква къща?
Детето: Друга.
Майката: Каква е тая друга къща?
Детето: Е така. Не. И.. Мамо, дойде един поп.
Майката: И какво каза попа?

Детето: Каза, че съм джудже.

Майката: Така ли каза?

Детето: Да и ми каза да ме взимат в ... къщи.

Майката: Каква къщи?

Детето: Къщи. Да ме взима той в къщи.

Майката: Защо ще те взима в къщи?

Детето: Ми така ми каза.

Майката: Ми няма кой да те даде.

Детето: Попа иска.

Майката: Аз не давам. Той може да иска много неща. Аз не давам.

Детето: А. попа като дойде и иска да ме вземе? Отивам сам и ти казвам. Натискам асансьора и той идва. Натискам десето копче и просто идвам и чукам на вратата и ти ми отваряш.

Майката: Е. да.

Детето: И ти казвам.

Майката: Ми ще ми кажеш, да.

Детето: Ми той ще дойде при мене.

Майката: Ъъъ.

Детето: Аз ще му тропна с крак.

Майката: Ми ще му тропнеш с крак. Къде ще те взима? Няма къде да те взима. Какво е това за отписване. Я ми кажи пак, че не те разбрах? Какво са ти казали?

Детето: Да се отпиша от тази градина.

Майката: Кой ти го каза това?

Детето: Някой батко.

Майката: Кой батко?

Детето: С.. К. З..

Майката Ъъъ. Ти каза ли? Дойде и ти каза да се отпишеш от градината.

Детето: Да.

Майката: Какъв е той, че ще ти казва да се отписваш от градината? Ти не можеш да се отписваш.

Детето: Добре. Като дойде да ми каже да се отписвам, направо идвам и ти казвам.

Майката: Ще ми кажеш, да.

Детето: Натисвам едното копче нагоре. Натискам десето копче и чукам като слезна, чукам на вратата, отварям вратата, чукам вратата и където тръгвам с колелото и с тротинетката. Чукам на тая врата и ти отваряш и ти казвам.

Майката: И ми казваш?

Детето: А. не знам точно къде трябва да стигна. Мамо, къде трябва да стигна?

Майката: Ъъъ.

Детето: Не знам.

Майката: Ти си отишъл там да се учиш. Няма кой да ти казва да си тръгваш, да бъдеш отписван или да не стоиш там.

Детето: Така ми казаха, мамо.

Майката: Е кой ти го каза това, не разбрах?

Детето: Бате К..

Майката: Кой е бате К.?

Детето: Този някой.

Майката: Кой е някой?

Детето: Народните танци, модерните

Майката: И какво ти казва?

Детето: Да се отпиша и той ме отписа.

Майката: Той те отписа? Ти не ходиш ли на танци, бе? Трябва да ходиш на танци. Ти не си отписан. Ти си записан и ти трябва да ходиш.

Детето: Той ме е отписал.

Майката: Той те отписа?

Детето: Да и какво да правя.

Майката: Ми ще отиваш, ти си записан.

Детето: Ми какво да права.

Майката: Ъъъ.

Детето: Като тя ме отписа вече.

Майката: Как те е отписала?

Детето: Ето така. Утре си взима един лист и едно листче и ще ме отпише.

Майката: Как ще те отпише. Няма как да те отпише. Ти си записан.

Детето: Той ми каза да се махам.

Майката: Не може да ти казва да се махаш.

Детето: На Народни ли съм или на модерни?

Майката: На народни танци си.

Детето: А на модерни?

Майката: Не си. На народни танци си само записан.

Детето: Защо е само едно. Другите са записани и на модерни.

Майката: Добре. Ти си на народни танци. И си записан. Ти не може някои друг да те отписва.

Детето. Е..

Майката: Няма отписване. Трябва да ходиш.

Детето: Ми как да ходя?

Майката: Е как да ходиш? Днеска не ходи ли?

Детето: Не, нямахме.

Майката: Какво имахте?

Детето: Урок, спяхме, аз съм накрая, почивах, постоянно...
наказаха ме. Казах да поспя.... говори, говори.

Майката: А така

Детето: И буди децата, буди ги постоянно и после спря ... и после
спря и госпожа Г. дойде.

Майката: И като дойде какво ти каза?

Детето: И ми каза слуша ли или не. И аз казах не. И ми каза стой се
тук.

Майката: Е.

Детето: После дойде пак и ми каза: „искаш ли да дойдеш“ и аз
казах да. След това като пак ме наказа ми каза да отивам навън.

Майката: Къде навън?

Детето: На студа.

Майката: На студа да ходиш?

Детето: Да.

Майката: Каза, прати ли те, излезе ли навънка на студа?

Детето: О. не.

Майката: Не излезна?

Детето: Да.

Майката: Ъъъ.

Детето: Слушах.

Майката: Слуша ли?

Детето: Да.

Майката: Добре.

Шум....

Майката: Оправяш ли се да спиш?

Детето: Сгъвам, докато ти правиш моето ядене.

Майката: Твоето ядене е готово и те чака ти да си готов.

Детето: Чака... Къде е ? Къде е мамо?

СЪДЪТ към свидетелката: Да вярваме ли на това, което каза
детето на записите? Детето казва, че в детската градина са го
отписали от народни танци и затова не ходи. Вие казвате, че то не
желае да посещава народните танци.

СВИДЕТЕЛКАТА: А не, това не е вярно. Детето не е отписано от
народни танци.

СЪДЪТ към свидетелката: Защо, когато казва, че майка му го е ударила, вярвате, а когато казва, че са го отписали от танците – не?

СВИДЕТЕЛКАТА: А, не, ...чакайте...

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата

ЮРК. Х.: Представям протокол за индивидуална сесия от 01.12.2021 г., проведена с психолога на кризисния център след настаняването и моля да се приеме. Получихме я едва днес и затова я представям сега, с препис и за насрещната страна.

АДВ. Ч.: Да се приеме доказателството, представено от юрк.Х., както и другите докладвани доказателства.

ЮРК. Х.: Да се приемат докладваните писмени доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доклада от проведена среща на 20.12.2021 г. във Фондация „А.“.

ПРИЕМА писмените допълнителни доказателства от жалбоподателката, относно инцидентът с Н. Г., постъпили на 20.12.2021 г.

ПРИЕМА становище от детски център за застъпничество и подкрепа „Зона ЗаКрила“ към Фондация „Асоциация А.“ – [населено място], подписан от С. А. и К. К., постъпил на 21.12.2021 г.

ПРИЕМА предоставен видео запис на външен носител – флаш памет от проведено по делото изслушване на дете, проведено на 20.12.2021 г., постъпило на 21.12.2021 г.

ПРИЕМА днес представеното от ответника Протокол за индивидуална сесия от 01.12-2021 г.

СЪОБЩАВА на страните личните си впечатления и мнение от изслушването на детето в „синята стая“:

Детето е емоционално много нестабилно, чувства се раздвоено, както в отношенията към жалбоподателката, така и изобщо към друга среда. Определено иска да бъде в семейна среда, но се страхува. Все още не е свикнал с условията на осиновяването и не може да осмисли средата в новосформираното двучленно семейството, която е коренно различна от средата в институциите, където има множество възпитатели и деца. Идентифицира се като

син на Ц. И. и иска да остане такъв /иска феята да го превърне в А. Ц. И./, но се страхува от майка си /вижда я като Баба Я./ . Изпитва понякога гняв и агресия към нея, сърди се, но лесно ѝ прощава и иска да се нормализират отношенията. Страхува се от това, че някой ще го вземе и ще го заведе някъде. Казва че Баба Я. взема по тъмно децата /и включително и плюшеното мече/ и ги води някъде. В записа е видно, че детето е с пресен белег от одраскване в областта на дясното око, но не пожела да сподели как е получен този белег. Детето само се опитва да въведе ред в хаоса около себе си – това показват играчките, към които посяга, когато е в нова среда или се чувства несигурно: метла и лопатка за събиране на боклук, ютия за гладене.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /лично/: В къщи, когато той е направил някаква беля, наказанието му е да си измете стаята. Мисля, че за това взема метлата.

СЪДЪТ: Не, по – скоро не. Детето влезе в синята стая с мен и психолога за запознаване с обстановката половин час преди да започне изслушването – това го няма на записа. Веднага посегна към детския комплект метла, лопатка, кофа и парцал с дръжка и старателно измете пода, изхвърли боклука в коша, после заедно измихме наужким пода с кофата и парцала и тогава той каза, че вече всичко е наред и можем да видим другите играчки и да си говорим. Тогава започва и записът от изслушването. И в днес представеното доказателство от ответника е записано, че първата играчка в кризисния център, към която е посегнал, е една ютия и е започнал да глади с нея. Това е подсъзнателна реакция на потребността му да сложи в ред нещата. При дейности като гладенето и почистването се вижда веднага резултатът и това носи спокойствие и увереност, че се контролира ситуацията. Освен това почистването има и смисъл, че се отстраняват нещата, които пречат, и се поставя ново начало. Детето, въпреки всичко, се опитва да подреди малкия си свят.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид изчерпване на доказателствените искания на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

**О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. Ч.: Моля да уважите подадената от нас жалба и да отмените процесната заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М.. Считам, че в настоящото производство се събраха достатъчно доказателства, обуславящи извода, че г-жа П. не е осъществила насилие спрямо детето А. И.. От представените доказателства към подадената жалба, както и от представените допълнително от доверителката ми става ясно, че има налице ескалиращ конфликт между нея и ръководството и персонала на детска градина 188 „В., Н. и Л.“. Не считаме, че следва детето А. И. да носи негативните последици на този конфликт. Установи се, че детето е имало повърхностна рана на главата, като не се установи, че раната е причинена от майката или сам се е ударил, както обикновено правят малките деца. Смятам, че твърденията на ответника по жалбата, т.н. писмени бележки, както и представените документи към тях са представени избирателно, а не в тяхната цялост в настоящото производство. Представените протокол и доклад за ползване на социална услуга от 07.12.2020 г., с което се твърди доказване на системно negliжиране на детето, като не става ясно както точно разбират под „системно negliжиране“. В случая от доверителката ми е потърсено съдействие от тяхна страна, дори в момент на криза тя се е обърнала към тях с молба за помощ, тъй като е имала проблеми с отглеждането на детето. Съответно те коректно са я насочили към ползването на услугите на специалист, но некоректно изтъкват това обстоятелство срещу нея при случай, развил се година по-късно и твърдейки за наличие на системност. Не става ясно какво не е осигурено на детето от страна на неговата майка, за да се твърди „системна negliжираност“. Не става ясно и тази твърдяна „системна negliжираност“ основание ли е за настаняване на детето извън семейството? И то настаняване на дете, която по-голяма част от живота си е прекарало в институции и видно изпитва страх от оставяне. Представените писмени бележки, представителят на ДСП-М. приема, че дори хипотетично г-жа П. да не е ударила детето по главата, а раната да е възникнала по друг начин, поведението ѝ на майка е странно. Нормално би било да го заведе в Спешна помощ, а не на детска градина. Не може да бъде споделено това разбиране, тъй като раната, както е установил специалист от Спешна помощ, е била повърхностна. Очевидно след като е имало лепенка, тя е била обработена от г-жа П.. В действителност както се твърди от

ответната страна, травми в областта на главата могат да предизвикат сериозни увреждане и да поставят в сериозен риск физическото и интелектуалното развитие на детето, но следва да се отчете и вида и степента на т.н. „травма“. Медицинска грижа детето не е получило, тъй като не е имало нужда от допълнителна такава, защото както докторът от Спешна помощ посочи, раната е само повърхностна и не представлява опасност за живота и здравето на детето. Въпреки направените искания за представяне на всички документи във връзка със следосиновителното проследяване, такива не бяха представени с изключение на доклада от м.декември 2020 г. Процесната заповед е постановена единствено на базата на твърдения в детската градина, без да са отчетени показанията на доверителката ми, без да се извърши преглед на детето от психолог. Такъв документ не е представен до днес. Като се твърди за „системна negliжираност“ на детето, което според ДСП-М. се доказва с представения доклад от м.декември 2020 г. за събитие развило се година по-рано. Не са представени никакви документи във връзка със задължителното проучване, което ДСП-М. е следвало да извърши незабавно след постановяване на процесната заповед. Твърденията на свидетелката в днешното съдебно заседание г-жа Л. Н., противоречат на подадения сигнал от директора на детската градина, което също следва да бъде зачетено. П. сигнал, както беше посочено и в подадената жалба не отговаря на обективната действителност, а на базата предимно на него е издадена процесната заповед на директора на ДСП-М.. С оглед гореизложеното и събраните доказателства по делото считам, че оставянето на детето в Кризисния център към Фондация „К.“, би навредило изключително много на неговото психическо здраве, а връщането му при неговата майка не представлява опасност за него. Моля процесната заповед да бъде отменена. Не сме искали спиране на предварителното изпълнение на заповедта, защото се надявахме, че социалните служби сами ще преразгледат случая. Моля, ако отмените заповедта, да допуснете предварителното изпълнение на съдебното решение.

СЪДЪТ: На какво основание искате допускане на предварителното изпълнение на съдебното решение?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: К. е. Да мога да си взема детето преди К..

СЪДЪТ: К. не е правно основание. На какво правно основание искате предварително изпълнение на съдебното решение?

АДВ. Ч.: На основание чл.242 от ГПК.

ЮРК. Х.: Считаю, че жалбата е неоснователна и моля да я отхвърлите и да оставите заповедта в сила.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено и от правна страна, **ОБЯВИ** че ще се произнесе с решение до края на работния ден.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,39 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: